

Č. 2536.

Státní občanství: Dvorský dekret z 12. dubna 1833 č. 2597 nedává nároku na udělení státního občanství.

(Nález ze dne 23. června 1923 č. 6877).

V ě c: Šalomoun Š. v O. proti ministerstvu vnitra stran státního občanství.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Zsp v Opavě rozhodnutím z 28. června 1920 nevyhověla žádosti st-lově o udělení státního občanství čsl. Odvolání st-lovo ministerstvo vnitra rozhodnutím ze 4. prosince 1922 zamítlo.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná uznává sice, že o udělení státního občanství rozhodují úřady podle volného uvážení, má však za to, že zásadně jest přiznán nárok na udělení státního občanství a že volná úvaha úřadů vztahuje se jen na posouzení důvodů, které snad mluví proti udělení. Jest prý proto nař. rozhodnutí nejen nezákonné, poněvadž není při st-li důvodu, který by mluvil proti udělení, nýbrž také vadné, poněvadž neobsahuje žádného odůvodnění.

Stížnost jest na omylu.

Dvorní dekret z 12. dubna 1833 č. 2597 sb. z. s., jenž byl §em 3 úst. zákona z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. ponechán v platnosti, pokud zákon ústavní neustanovuje nic jiného a o jehož ustanovení tu jediné může jíti, když st-l ani v řízení správním netvrdil, ani ve stížnosti netvrdí, že by se k němu vztahovalo ustanovení §u 9 uved. úst. zák., nestanoví, že by cizozemec vyhovující podmínkám v něm uvedeným do státního svazku přijat býti musil a nepřiznává tedy vůbec nároku na udělení státního občanství.

Nebylo tedy zamítnutím žádosti st-lovy zasaženo do jeho subjektivních práv a není pak ani vadou řízení, jestliže žal. úřad stěžovateli nesdělil, kterými úvahami dal se při svém rozhodnutí vésti.

Č. 2537.

Učitelé (Podk. Rus): * Nároku na zaopatřovací požitky proti státu československému v základě zákona č. 269/1920 nemohou se učitelé uvedené v §u 10 tohoto zákona dovolávati, dokud není vydáno nařízení tam slíbené.

(Nález ze dne 23. června 1923 č. 9963).

V ě c: Josef D. v Užhorodě (adv. Dr. Ant. Pijáček z Prahy) proti civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě stran nepřevzetí do státní služby a odepření pense.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jednak jako nepřípustná, jednak jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — —

Rozhodnutím ze 4. listopadu 1922 vyslovil žal. úřad: